Qui Pontifices diuinis suis practicis ad id pertraxerunt non paucas possessiones et ditiones à Carolo Magno, Ludouico Pio, Rodulpho Habburgico, Friderico 3.° Ecclesiarum Cæsarum ex vrbe, et bonis ad eam pertinentib. et hoc sub fuco di donatione Constantini.

Postea magnas saepe turbas dederunt Imperio ad labefactandas, et euertendas vires Imp.ris cum maximè temporibus Henrici 4. et 5. Friderici 1.i et 2.i Ludouici Bauari, et Maximiliani.

Pergunt taxare Pontificum et eius Primatum, à congruentib. in fide, et doctrina corruptelis, quas dicunt se nolle prosequi, sed indicant haec capita, De abominatione missae, et de inuocatione mortuorum, 3.° de prohibito coniugio sacerdotum. 4.° de usu ciborum discrimine. 5. de Vigiliis, peregrinationib. satisfactionib. indulgentijs, et 6.° de alijs multis erroribus, quos doctrina patrum aut priorum omnino, aut in impium sensum detorta sit, per quos etiam non doctrina quo longius, eo magis obscurata, et multis saeculis cum inexplicabili iudicio animarum duraurit.

Dicunt Papam se Cæsari proposuisse, et summis Imperatoribus Cæsaris authoritatem, praeminentiam et Ma.tem ~~et tentasse~~, ut fraude, et ui subducere Cæsari potestatem, et Iurisdictionem, quam Cæsar potestatem accipiat à Coronatione Pont.cis et non ab ordinatione electione Electorum. Item q. obligauerit Cæsarem impia praestare iuramenta Sed. Romanae; et q. conatus sit Electoribus ipsis adimere liberam electionem Rom. Imp.ris Cæs. Demum q. temporali Dnium, et Monarchiam sibi temere arrogabit, et retinuerit usq. ad tempus, quo 40. ab hinc annis miraculose signum Germanicae Nationis à Deo illustratum est huic tui salutifer et immutabilis verbi.

Dicunt toti mundo constare ex quam exiguis principijs, nempe ex disputatione de Indulgentijs hucusque illuminatio profecta sit, quo deinde prosecuti, et qua Tyrannide Pontifices se potentes ipsorum posuerunt, nec locum vel audientiam dederint illis quibus Deus vtitur ut suis organis, quam blande et moderate se illi à principio obtulerint ad satisfactionem. Proinde cum illi admissi et auditi non fuerint pmotos Principes fuisse ad reformationem in suis Dominijs instituendam. Et nunc fatti cogantur multos articulos utiles et necessarios in Religne conflicatos fuisse, et conscientias omnium qui veritatem agnoscere velint certam consolationem ex salute inuenire posse. Idq. patere ex [illegible] Scriptis Sacrosanctis per ipsos auditis, praesertim vero ex confessione Augne et apologia, ad quam [illegible] semper prouocauerunt.

Excusant quod obijciatur ab Aduersarijs multis litis, et dissentionib. ex mutatione doctrinae

Suius

suius occasionem datam esse, R. quod adhaerent mandato diuino. Fugite Idolatria. 2.° non reddituros rationem Deo de oppugnatione veritatis irrefragabilis contra conscientiam propriam. 3.° non esse satis obtendere praescriptionem temporis contra expressum verbum Dei, sed obligandi sunt coram Deo, et mundo ad amplectendas scripturas Prophetarum, et Apostolorum, magis quam ad successionem. 4.° non gravandos ipsos hoc praeiudicio nisi probetur, nec facili probari posse in aeternum ex verbo Dei quod mali sentiant. 5.° non ipsis tribuendam esse culpam horum malorum, sed Christianorum Aduersarijs, qui semper Ecclesiam veram persequuntur, et insidiantur Christi calcaneo. Deinde illis qui apertam veritatem contra conscientiam perhorrescunt. Sic Elias se excusauit suo tempore culpam reijciens in Sacerdotes Baal.

Dicunt de se, et suis maioribus, quod consolationem sibi fecerint in eo, quia se paratos obtulerint ad satisfactionem cum omni modestia coram Iudice non suspecto, quodq. summam potestatem semper honorarint, quodq. Theologi illorum gloriari queant magis honoratos ab ipsis, quam à Cath.cis in scriptis suis Magistratus, Hec dubium, quin si Deus talem Lucam hoc tempore non protulisset, Pontificum cum sua authoritate de inualitorum fuisse, ut nulla potestas ordinaria contra Papam se mouere ausa fuisset sicut non procul abfuit annis ab hinc 50.

Hec curamus q. Iosse doctrinae nostrae interitum pervenit ob alias ex ea dictas nascentes. Certi sumus q. à Deo est id permansurum. 2.° quo plures sectae nascentur, eo prius non solum nobiscum, sed cum aduersarijs agetur. 3.° Consilijs fauerent agnoscendo veritatem, et nobiscum Restitutionem moderando quia securius nobiscum agere possunt quam cum Sectis.

Pergunt tractare de Conc.o et p.o q. Carolus, et Ferdinandus non potuerint à Ro: Pont: impetrare, ut indiceret in ipsa vere Germania Concilium, à multis non solum Germanis, sed etiam ab alijs Provincijs, et Regnis diuisum, nec alia quam Larvata instituta Concilia fuisse, in quib. ipsi non solum ad apertam audientiam admissi non fuerunt, sed aliqui etiam Articuli Christianae Doctrinae irrefragabiles aperte damnati. Ita ut etiam illi displicerent quibusdam pijs statib. Cath.cis Id satis intelligi ex conc.o proximo Pudentino quod vocant putatiuum, vel praesumptum, veritatis, et aequitatis non competentem, in quo tam impia, et horrenda conclusa sunt, ut non putent aliquem ex statib. Cat.cis esse qui non obstupescat et horrescat de legens, vel audiens nominatim autem addunt multa impie, et contra prophetiam, et Biblia [illegible] esse definita esse contra salutiferam Iustificationem, contra poenitentiam salutarem, contra [illegible]em carnis Dominij. Item de confirmatione Papisticae abominationis in Missae sacrificio.